

ת"פ 61601/01/23 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות להב 433 נגד פאדל אל אפיניש

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 61601-01-23 מדינת ישראל נ' אפיניש(עציר)
ת"פ 1296-04-23

בפני בעניין:	כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי המאשימה:	מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות להב 433 ע"י ב"כ עוה"ד לוחה צברי
נגד הנאשם:		פאדל אל אפיניש ע"י ב"כ עוה"ד הישאם קבלאן

גזר-דין

א. כתבי-האישום המתוקנים:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו **בשני כתבי-אישום מתוקנים**, כדלקמן:

במסגרת ת"פ 61601-01-23 בשלושה אישומים:

באישום הראשון, בתאריך 13.1.23 גנב הנאשם רכב מסוג מאזדה מבר-שבע במטרה להעבירו לתחומי האזור וזאת בלא רישיון נהיגה ובלא ביטוח כדין, תוך שהוא מבצע שימוש בטלפון סלולארי שלא כדין, כמפורט בעובדות.

באישום השני, גנב אדם אחר רכב מסוג יונדאי מתל-אביב והעבירו למקום אחר. אחר זייף את לוחית הרישוי של רכב היונדאי, באופן המתואר בעובדות. בתאריך 14.1.23 קיבל הנאשם לידיו את הרכב הגנוב, נהג בו בלא רישיון ובלא ביטוח במטרה להעבירו אל תחומי האזור, תוך שהוא מבצע שימוש בטלפון סלולארי שלא כדין, כמפורט בעובדות.

באישום השלישי, גנב אדם אחר רכב מסוג יונדאי והעבירו למקום אחר. אחר זייף את לוחית הרישוי של רכב היונדאי, באופן המתואר בעובדות. בתאריך 18.1.23 גנב הנאשם את הרכב בכך שקיבל הנאשם לידיו את הרכב הגנוב, נהג בו בלא רישיון ובלא ביטוח במטרה להעבירו אל תחומי האזור.

במסגרת ת"פ 1296-04-23 בשני אישומים:

באישום הראשון, במסגרת קשירת קשר יחד עם אחרים לגנוב רכבים מישראל לתחומי האזור, המתוארת בחלק הכללי, בתאריך 14.1.23 פרץ אחר אל רכב מסוג מיצובישי בבאר-שבע, גנב אותו, החל לנהוג בו והעבירו למקום אחר. באותו מקום זויפה לוחית הזיהוי של הרכב. בשלב מסוים, קיבל הנאשם את הרכב הגנוב, נהג בו ללא רישיון וללא ביטוח, כאשר אחר מובילו ברכב מוביל, משוחח עמו כדי להתריע מפני מחסומים משטרתיים.

באישום השני, במסגרת קשירת הקשר יחד עם אחרים לגנוב רכבים מישראל לתחומי האזור, בתאריך 18.1.23 גנב אחר רכב מסוג יונדאי מבת-ים, והעבירו למקום אחר. באותו מקום זויפה לוחית הזיהוי של הרכב. בשלב מסוים, קיבל הנאשם את הרכב הגנוב לידי, נהג בו ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, כאשר אחר מובילו ברכב מוביל.

לסיכום, הנאשם הואשם בכך שנטל חלק עבריני (כפי חלקו המתואר לעיל) בחמישה מקרים שונים של גניבות רכבים מתחומי ישראל.

ב. מתחמי ענישה:

התכלית העומדת אחר העבירות בהן פשע הנאשם הינה מניעת הפגיעה ברכוש הזולת, מניעת גניבת הרכבים, מניעת הנזק הישיר הנובע לבעלי המכוניות מאותה גניבה, דרך הפגיעה בתחושת הקניין והביטחון האישי שלהם ושל האזרחים בכלל, והנזק העקיף הכללי הנובע מכך הן לחברות הביטוח, הן לשיעור פרמיית הביטוח לכלל הציבור והן לרשויות האכיפה הנלחמות מלחמת חורמה בתופעה הקשה.

למרבה הצער, גניבות של רכבים והובלתם מתחומי ישראל לתחומי האזור הפכה **למכת מדינה** ממש בהיותה תופעה עבריינית רווחת, הגוזלת משאבי אכיפה רבים **והיא ראויה למענה עונשי מיוחד בחומרתו.**

בית-המשפט העליון קבע לא אחת, כי "למרבה הצער, **תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה** שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור...**כמעט שהפכה לעשר מכות**, היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, **ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית**, המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים **בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך**" (ראו: ע"פ 11194/05 אבו סביח נגד מדינת ישראל - 15.5.06).

אני סבור, כי כל אירוע עבריני המתואר בכל אישום ואישום ראוי **למתחם ענישה נפרד**, שהרי מדובר בהתרחשות עבריינית **שכל אחת ממנה עומדת בפני עצמה**, לכל בעל רכב גנוב אינטרס קנייני נפרד משל חברו ובכל פעם מחדש מגבש הנאשם את יסודות העבירה בנפרד, במנותק מההתרחשות באישום האחר. (ראו בעניין זה המבחנים שנקבעו על-ידי בית-המשפט העליון בע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14)).

אפנה אל מספר פסקי-דין שאותם יש לקרוא אל מקרנו, אך בשינויים המחויבים:

ע"פ 9184/08 פיראס נגד מדינת ישראל (27.5.09):

נדון עניינו של נאשם, בעל משפחה, **נעדר עבר פלילי**, אשר לאחר שמיעת ראיות נקבע שביצע **10 גניבות של כלי רכב, שני מקרים של ניסיון לגניבה**, בית-המשפט המחוזי גזר עליו **68 חודשי מאסר** בפועל ובית-המשפט העליון דחה את ערעורו וקבע: "...הוא הנהיג חבורה שעסקה בדרך מתוחכמת בגניבתם של כלי רכב בישראל, ואלה הועברו לשטחי הרשות הפלסטינית, שם נמכרו לכל המרבה במחיר. תופעה זו קשה היא, הואיל ומעבר לעוגמת הנפש הנגרמת לבעלי הרכבים, כרוך בגניבות נזק אדיר לכלכלת המדינה. מזה זמן רב הפכה תופעה זו לנפוצה, ובה שולחים רבים את ידיהם מתוך רצון לזכות ברווח קל, בנסיבות אלה העונש שהושת על המערער על ידי בית המשפט המחוזי, אף שאינו קל, הנו הולם וראוי...".

רע"פ 4687/12 טלאקה נגד מדינת ישראל (17.7.22):

נדון עניינו של נאשם, אשר היה מעורב ב - **21 מקרים שונים** של גניבות רכבים, נדון ל - **7.5 שנות** מאסר בפועל, אך דובר בנאשם שביצע את הפעולות המעשיות של הגניבה, צעיר, נעדר עבר פלילי, שביחס אליו נמסר תסקיר חיובי.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 10488-07-23 **איהב חדאידה נגד מדינת ישראל** (26.11.23):

בית-משפט השלום גזר את דינו של הנאשם ל - 24 חודשי מאסר בפועל בגין **שני אישומים** של כניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. צעיר נעדר עבר פלילי. בית-המשפט המחוזי הציע להפחית את עונש המאסר בפועל מ - 24 חודשים ל - **20 חודשי מאסר בפועל**.

עפ"ג (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נגד יחיא** (2.1.15):

נדון נאשם, **בעל עבר פלילי**, אשר גנב **שלושה רכבים ל - 34 חודשי מאסר בפועל**, יחד עם ענישה נלווית. בית-המשפט המחוזי שב והפנה לפסיקת בית-המשפט העליון, אשר קבע מדיניות "ענישה מחמירה כלפי העבירות של התפרצות וגניבת רכבים שהפכו ל"מכת מדינה"... עוד נקבע כי ככלל, **מן הראוי להטיל במקרים אלה עונשי מאסר משמעותיים...**".

על כן, נוכח עקרון ההלימה והפסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע את מתחמי הענישה הבאים:

ביחס לכל אישום הנוגע לאמור בת"פ 61601-01-23 מתחם ענישה שנע בין 12 - 24 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לכל אישום הנוגע לאמור בת"פ 1296-04-23, הדן בגניבת רכב, במסגרת קשירת קשר פלילית מתחם ענישה שנע בין 18 - 36 חודשי מאסר בפועל.

אני קובע מתחם כולל ביחס לכל המתואר בשני כתב-האישום מתחם שבין 36 - 60 חודשי מאסר בפועל.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירות:

הנאשם הורשע בגין חלקו בגניבת **חמישה רכבים שונים**, כפי חלקו המתואר, שביחס לשניים מהם עשה כן במסגרת **קשירת קשר פלילית** מתוכננת. זוהי עבריינות נפוצה, אשר הוכרה כמכת מדינה, המחייבת להטיל על הנאשם ענישה מרתיעה, המרתיעה גם את הרבים ואשר תשתלב במגמת הענישה המחמירה, שמטרתה למנוע את התופעה הקשה של גניבות הרכבים והעברתם אל תחומי האזור.

אין מדובר במעידה חד-פעמית אלא **בריבוי עבירות ובחזרתיות עבריינית**, שבמחייבת הטלת ענישה מחמירה.

(2). נסיבות מקלות:

הנאשם צעיר מאוד יליד 2003, נעדר כל עבר פלילי ויהא זה מאסרו הראשון. אין דינו של מי, אשר יוצא ובא מכותלי בית-הסוהר, כדינו של מי אשר זהו לו מעצרו/מאסרו הראשון.

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו וחסך זמן ציבורי ניכר.

הוגשו בעניינו תסקירים, מהם ניתן ללמוד, כי מדובר בצעיר, אשר גדל בסביבת חיים קשה, שחווה מצב כלכלי קשה, הוא נדרש לכלכלת הבית מגיל צעיר, אשר פעל בדרך העבריינית המתוארת כדי להשיג רווח כספי קל. הוא הביע חרטה על המעשים, נראה כי השתלב בהליך שיקומי בתוך כותלי הכלא, ובהעדר מעורבות טיפולית ההמלצה היא להסתפק בתקופת מעצרו.

לבקשת, הנאשם, במעמד המועד הראשון שנקבע לטיעון לעונש, הוא ביקש הזדמנות נוספת להציג תסקיר בעל אופק שיקומי ברור יותר. נוכח אי בהירות מסוימת שנפלה, ולמען הסר ספק, אפשרתי זאת.

עמוד 4

התקבל תסקיר עדכני, אשר מביא את דברי הנאשם, שלפיהם ערך שינוי חיובי בבית-הסוהר, שהנאשם ציין כי יש לו מוטיבציה לשיקום ולערוך שינוי חיובי, כי הוא מורתע מן ההליך הפלילי ולפיכך שירות המבחן חוזר על המלצתו הקודמת להסתפק בתקופת מעצרו.

ד. מסקנות:

מכלול הנסיבות דלעיל מוביל למסקנה כי יש להטיל על הנאשם ענישה מחמירה, כיאה לנאשם אשר ביצע סדרת עבירות מתחום הרכב, המהווים מכת מדינה, תוך מתן דגש על ערך הגמול וההרתעה ומנגד השיקולים לקולה שפירטתי לעיל מובילים למסקנה כי יש למקמו ברף התחתון של מתחם הענישה.

במסגרת ת"פ 44000-02-21 מדינת ישראל נגד קביטה (20.2.22) גזרתי על נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות במעורבותו בחמישה אישומים של גניבת רכב 55 חודשי מאסר בפועל (4.5 שנות מאסר)(קבעתי מתחם שבין 36 חודשי מאסר - 72 חודשי מאסר)(נסיבות דומות אך לא זהות). בית המשפט המחוזי הנכבד, במסגרת עפ"ג 10012-04-22 אבו קביטה נגד מדינת ישראל (19.2.23) קיבל את ערעור הנאשם והקל בעונשו ל 48 חודשי מאסר בפועל (4 שנים). היה זה נאשם נעדר עבר פלילי, אשר ניהל את משפטו עד תום.

המקרה דלעיל מהווה מדד עונשי עליון למקרה העומד בפניי, משום שהנאשם העומד בפני הורשע בעקבות הודאתו, חסך זמן ציבורי ניכר והציג תסקירים סבירים.

אין בידי לקבל את עתירת הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו, אלא יש לקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה שאותו קבעתי.

ה. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 36 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ה - 18.1.23.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש הנוגעת לרכב.

ג. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו את יתרת העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיקים סגורים.

ניתן היום, כ"ח שבט תשפ"ד, 07 פברואר 2024, במעמד הצדדים.